

๒๒

นึกแล้วปลื้ม

หลวงพ่อบอกว่า ลูกชายหญิงทุกคนทั้งภายในและต่างประเทศ ได้ใช้วันเวลาของชีวิตอย่างมีคุณค่าที่สุด

เราเกิดมาสร้างบารมี ถ้าเราไม่ใช้วันเวลาในการสร้างบารมี เท่ากับเราขโมยวันเวลาของตัวเอง คือ เวลาในโลกมนุษย์ เขาให้เราทำความดี แต่เราไปทำสิ่งที่ไม่ดี เป็นบาปอกุศล ก็ได้ชื่อว่า ขโมยเวลาของตัวเอง

เพราะฉะนั้น วันเวลาที่ผ่านมาให้ปลื้มใจเถิดว่า เราได้สั่งสมคุณงามความดีของเรากันมาโดยตลอด ให้จิตใจเราเบิกบาน แจ่มชื่น นึกถึงการให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ทอดกฐิน ทอดผ้าป่า มีงานบุญอะไร เราก็ช่วยกันไปอย่างเต็มที่เต็มกำลัง

ไม่ว่าพวกเราจะร่ำรวยทรัพย์สินเงินทอง เราก็มีเท่าๆ กับที่คนอื่นเขามี มีบ้างไม่มีบ้างอย่างนั้นแหละ แต่ทรัพย์ของเรามีประโยชน์ต่อตนเองและต่อโลก สิ่งที่เราได้สละทรัพย์มาสร้างถาวรวัตถุเอาไว้สร้างมหาธรรมกายเจดีย์

พิธีถวายมหาสังฆทานพุทธบุตร ๓๐,๐๐๐ กว่าวัดทั่วประเทศ วันพุธที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

สร้างศกักรรรมกายสากล นี้เป็นของสาธารณะ เป็นของ
พระพุทธรศาสนา เป็นของส่วนรวมของประเทศชาติของเรา
และเป็นของโลก ไม่ใช่ของเรา ไม่ใช่ของหลวงพ่อ ไม่ใช่
ของวัดพระธรรมกาย แต่เป็นของส่วนรวม เราสละทรัพย์
มาสร้างสิ่งที่เป็นสาธารณประโยชน์ ให้สถานที่นี้เป็นที่
ปลูกฝังศีลธรรม เป็นมหาวิทยาลัยศีลธรรมที่สร้างสันติสุข
สันติภาพให้เกิดขึ้นแก่โลก เป็นสาธารณประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่
มหาศาล

ทรัพย์ของเราเป็นทรัพย์ที่มีประโยชน์ หามาด้วยความ
บริสุทธิ์ ด้วยความเหนื่อยยากลำบาก แต่เรานำมาใช้ให้เกิด
ประโยชน์อันสูงสุดเกินควรเกินค่า เปรียบเสมือนแม่น้ำมีท่า
ลงอย่างดี ตั้งอยู่ในที่ใกล้มหาชน เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ต่อ
สัตว์ทั้งหลายอย่างนั้น

ส่วนบุคคลใดมีทรัพย์สินเงินทองแล้วเก็บเอาไว้ ทรัพย์
นั้นเป็นทรัพย์ทุพพลภาพ เป็นทรัพย์พิการ มีก็เหมือนไม่มี
เพราะไม่ได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนและต่อส่วนรวม
ของโลก แม้มีก็เหมือนไม่มี ตายแล้วก็เอาไปไม่ได้ บุญก็
ไม่ติดตัวเราไป ความจริงแล้วทรัพย์สมบัติเป็นของกลาง
ของโลก เป็นเพียงอุปกรณ์ เป็นเครื่องมือในการสร้างบารมี
สร้างคุณดีนะ

เพราะฉะนั้น ให้ปลื้มใจไว้เถิดว่า แต่ละบาทแต่ละ
สตางค์ของลูกนั้น เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของเรา และ
มวลมนุษยชาติทั้งหลาย นึกถึงบุญอย่างนี้ เราจะได้ปลื้มอก
ปลื้มใจ ความปิติ เบิกบาน ชื่นอกชื่นใจในการสร้างคุณดี
ที่ผ่านมานี้แหละ จะเป็นอุปการะให้ลูกทุกคน ได้เข้าถึง
พระรัตนตรัยภายในอันเป็นที่พึ่งที่ระลึกอันสูงสุดของทุก ๆ ชีวิต

๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๒